

vým jednáním zajišťovacím neobešly zákonných ustanovení v jinakých jednáních zajišťovacích.

Důležitý je odst. 3.:

V tom, že věřitel zajišťovacím převodem získává možnost snáze uspokojit svou pohledávku než zřízením práva zástavního, nesluší spátřovat obcházení zákonných ustanovení o výkonu práva zástavního pomocí úřední.

Rakouskému obč. zákoníku z r. 1811 je zajišťovací převod neznám, nikoliv však našemu právu. Tak jud. č. 4085 z r. 1911 uznal zajišťovací převlastnění za důvod nabytí vlastnictví. Ačkoliv rak. judikatura nebyla v tom ohledu konsekventní,³³⁾ považoval přece 31. sjezd německých právníků zajišťovací převod za nezbytný přes odpor rakouských právníků, ale doporučil ostrá ustanovení proti nekalým manipulacím. Rak. nejv. soud uznal dále zajišťovací převod rozh. z 29./10. jud. č. 6630 z 1913 a rozh. z 3./1914 Rv III 360/13 jud. 6750 (Klang JZ 1923), náš nejv. soud pak zejména rozh. z 21./2. Rv II 67—22 a rozh. 27./3. Rv I 1522—22.

I. sjezd čs. právníků vydal o zajišťovacím převodu tuto resoluci (sekce I. vl. I.):

a) Nedoporučuje se, aby byl zaveden zajišťovací převod.

Podobně i IV. sjezd něm. právníků v Liberci z r. 1927 ot. I. vydal tuto resoluci:

1. »Zástava ruční jako jediná forma mobiliárního úvěru hospodářsky nedostačuje. Jeví se vedle ní potřeba po výpůjčkách na předměty, jejichž držby osoba úvěr hledající nemůže se vzdát.

2. Zajišťovací převod budiž nahrazen zástavou smluvní bez odevzdání držby.

3. Účinnosti zástavního práva bez odevzdání držby jest závislá na zápisu do zástavní knížky.«³⁴⁾

Ačkoliv resoluce čes. právn. sjezdu se úplně postavila proti zajišťovacímu převodu, uznává přece nutnost zavedení rejstříkové hypotéky, tedy zřízení zástavního práva bez odevzdání držby, podobně jako něm. právn. sjezd. Bylo by prozatím snad nejlépe, dáti toto ustanovení do obchodního práva.

(Dokončení.)

ZPRÁVY.

Naše rovy. V Praze zemřel 26. března t. r. ve věku 69 let známý advokát a právníký spisovatel Dr. Bohdan Klineberger, který se také činně dlouhou dobu zúčastnil hnutí česko-židovského. Jeho oblíbenými tématy byla právní filosofie, z níž nejznámější jsou z doby předpřevratové pojednání »Národ a národnost« a »Právní cit«. Pro předválečnou narážku na monarchii byl za války uvězněn. Po převratu se stal členem komise pro reformu občanského zákoníku a vydal

³³⁾ Stieber, Referát k II. sjezdu čs. právníků 1925.

³⁴⁾ Kizlink, Všeřd, roč. XX. 22.

řadu studií často ostře polemicky zahrocených (na př. Vlastníková hypotéka, Věcné právo, posudek, atd.). Také pokusil se o studie z civilního procesu, ale jeho názory nedošly souhlasu. Jeho otevřenost a upřímnost však vzbuzovala respekt jak vůči praktikovi, který dovedl si i vedle praxe zachováti zájem o teoretické otázky. — Den předtím, právě ve chvíli, kdy »Všehrd« chystal se vzpomenouti 60. výročí svého založení, zemřel v Praze ve věku 86 let jeden z jeho zakladatelů a prvních starostů, Dr. Alfred Hrdlička. Byl advokátem a zúčastnil se činně našich národních akcí. »Všehrd« vděčí mu za své založení. Ale Dr. Hrdlička neopustil »Všehrd« nikdy. Třebas poslední dobou značně ho trýznila vleklá choroba, vždy ještě navštěvoval významné podniky »Všehrd«, dával se informovat o situaci ve spolku a zajímal se i o drobné intimnosti života spolkového. »Všehrd« zachová mu vděčnou a čestnou památku. Ca.

Z celého světa právnického. Nejprve výročí: 11. března 1848 byla konána schůze v lázních Svatováclavských v Praze. — 28. března 1848 byl vydán patent o zrušení roboty. — 9. dubna 1918 byl konán v Římě kongres utlačovaných národů. — 13. dubna 1918 byla vykonána v Obecním domě v Praze národní přísaha, již se veřejně manifestoval odboj proti Rakousku. — Dále notářský úřad města Košic upozornil zvláštní výzvou, že jméno města Košic je nepřeložitelné a odstraňují se tak z názvosloví úředního jména »Kaschau« i »Kassa«. Košice tedy jsou dnes jediným jménem, podobně jako Bratislava pro všechny řeči. — Počátkem května budou v Komárně a v maďarských Balažských Ďarmotech zřízeny smíšené komise československo-maďarské pro odevzdání a výměnu pozemkových knih a soudních spisů z okresních soudů na hranicích československo-maďarských. — Zisk 16. loterie třídní dostoupil 22 mil. Kč. — Celkový výnos spotřebních daní stoupl za r. 1927 o 320 mil. Kč. — V dolní sněmovně anglické podalo 920.000 majitelů automobilů petici, aby daň z automobilů nebyla vyměřována podle HP, nýbrž podle spotřeby pohonné látky. Petice tolika podpisy opatřená byla přivezena nákladními auty do parlamentu a prý (!!) složena 18 osobami. Není-li to novinářská »kachna«, bylo by to svědectvím, že dovedou angličtí občané bráti i vážné věci s humorem na patřičném místě. (Ča.) — Polský nejvyšší soud uznal v rozhodnutí z 9. února 1928 právo zaměstnanců na stávku a odsoudil zaměstnavatelský podnik k zaplacení odbytného ve výši tříměsíční mzdy (podle smlouvy) vyloučeným dělníkům. V odůvodnění se praví, že přiznáním práva koaličního dostává se též jednotlivým zaměstnancům práva vésti společné akce, k nimž patří i stávka jako krajní prostředek pro dosažení hospodářských požadavků. V daném případě bylo zaměstnavatelem a později i soudem uznáno, že tyto požadavky byly ospravedlněny a nemohou tedy býti jednotlivci trestáni výlukou za vedení této důvodné stávky a lze použiti proti nim jedině výpovědi dle pracovní smlouvy. — Povinné pojištění pro případ narození dítěte zavádí se ve Španělsku. Mají mu podléhati všichni zaměstnanci obého pohlaví ve stáří 16—65 let, kteří podléhají zákonnému pojištění pensijnímu. Předmětem pojištění jest ošetřování matky a dítěte a náhrada ušlé mzdy. — Ústřední svaz francouzského studentstva zřídil v Paříži odbornou poradnu, jejímž účelem, jest chrániti studenty před nerozvázným zvolením povolání, jež vyžaduje zvláštních schopností a dlouhého a nákladného vysokoškolského studia. — Postup ratifikací usnesení mezinár. konferencí práce je podle stavu v dubnu nejvíce ratifikovaly: Belgie (18), Bulharsko (16), Estonsko (14) a Polsko (14). Největšího počtu ratifikací dosáhla washingtonská konvence o nezaměstnanosti z r. 1919 (22 států), pak konvence o věkové hranici pro připuštění dětí k práci námořní (19) a konečně konvence o noční práci dětí (18). Celkový počet ratifikací stoupl proti měsíci předcházejícímu z 256 na 263. — Konferenci pro mír v průmyslu připravuje Austrálie. Svolává ji ministerský předseda a zúčastní se jí 36 delegátů zaměstnavatelů a zaměstnanců ze všech oborů průmyslového podnikání. Na programu je současná hospodářská

situace průmyslu zvláště jeho konkurenční schopnosti s cizinou, rozmnožení výroby na zdravých hospodářských a sociálních základech, zkoumání možnosti účasti zaměstnanců na správě podniků a j. (—kg.)

Ze Sbírký zákonů a nařízený. Zákonem č. 35/28 o náhradě ošetřovacích útrat za příslušníky hl. města Prahy ve všeobecné nemocnici v Praze zrušen byl předpis dekretu dvorské kanceláře z 18. září 1788, č. 292, gub. č. 32958, o léčení pražských chudých ve všeobecné nemocnici v Praze zdarma a předpis dekretu dvor. kanceláře z 25. července 1829, č. 3311, č. 146 čes. prov. sb. zák., o léčení jiných pražských obyvatelů na III. třídě nemocniční za nižší sazby. — Zákon č. 37/28 o zatímní ochraně lesů stanoví povinnost majitelů lesů hospodařiti podle dosavadních hospodářských plánů, upravuje přípustnou roční těžbu mýtní a zrušuje zákon č. 82/1918 Sb. z. a n. — Dle zákona č. 39/28 o ochraně domácího trhu práce je povinen zaměstnavatel opatřiti si svolení politického úřadu II. stolice, chce-li zaměstnati (i bezplatně) cizince (§ 3). Povolení, které zní vždy na určitou osobu, uděli se jen za podmínek § 8 (připouští tak stav domácího trhu nebo zájmy národohospodářské, nelze získati sílu domácí, důvody rodinné nebo osobní). Ministr sociální péče zmocněn, aby určil rozsah provádění zákona. — Pod č. 40/28 uveřejněna obchodní úmluva s republikou Tureckou. — Zákon č. 48/28 upravuje nově předpisy o směněném poplatku a nabývá účinnosti zároveň se směněným zákonem. — Nařízený č. 50/28 zrušuje schovací úřady civilních soudů v Praze a v Brně a prikazuje uložení peněžitých hotovostí u poštovního úřadu šekového nebo ve spořitelně. — Zákon č. 52/28 upravuje převzetí určité kvoty předválečného zajištěného dluhu. Stane se tak jednak výměnou předválečných titrů za českosl. státní dluhopisy, jednak s placením v hotovosti a konečně placením částek potřebných k zúrokování a umoření titrů Společné pokladny v Paříži. Ský.

Nový právní pojem. Náš právní řád byl obohacen o novou definici. Pojem kibice dosud předmět vhodných i nevhodných vtípů a terč nemilosrdných útoků a nárazek hráčů, stal se součástí našeho právního řádu. Jestliže dříve bylo ne snadno vysvětliti, kdo to vlastně kibic jest, odstraněny jsou nyní pochybnosti ty vládním nařízením č. 15/1928, které ve vzorných pravidlech pro vybírání obecní dávky ze hry v karty atd. stanoví, že kibicem jest ten, »kdo bezprostředně hru ze záliby sleduje a hráče mezi hrou občas zastupuje«. — Sledující všechny významné události v našem právním životě, nemůžeme nechat bez povšimnutí ani pozvednutí kibice ze zakouřeného ovzduší hospodského do vyšších sfér právního řádu a při čemž ovšem starost o to, zda zmíněnou definici budou postíženi všichni ti, kdož za kibice dosud pokládáni byli, jakož i o řešení otázky, v kterých případech bude dán požadavek záliby, musíme přenechatí judikatuře, jež se na základě onoho dávkového řádu vyvine. je.

Rozhodčí soudy mzdové podle zákona o stavebním ruchu ze dne 28. března 1928, č. 43 Sb. z. a n. jsou příslušny pro úpravu pracovních a služebních poměrů v živnostech stavebních a v podnicích vyrábějících a dopravujících stavební hmoty. Ustanovení nového zákona jsou v hlavě druhé o těchto soudech jednající úplně stejná jako ustanovení zákona ze dne 7. dubna 1827 č. 44 Sb. Pouze § 14 (°) zkracuje funkční období přísedících na jeden rok, neboť celá tato druhá hlava zákona platí od 1. ledna do 31. prosince 1929. Rozhodčí soudy mzdové jsou zřízeny v Praze, Brně, Bratislavě a Užhorodě; vykládají kolektivní smlouvy a rozhodují hromadné spory pracovní zejména mzdové. Nález rozhodčího soudu, proti němuž není opravného prostředku, nebo smír před tímto soudem učiněný nahrazuje nebo doplňuje kolektivní smlouvu a platí po dobu, kterou sám určí. Změní-li se však značné poměry, může kterákoliv ze stran zahájit spor znovu. Rozhodčí soud mzdový jedná a rozhoduje v pětičlenných senátech složených z předsedy-soudce a přísedících zaměstnavatelských. Nedostaví-li se někteří přísedící, odročí předseda jednáni a při tomto novém roku se jedná bez ohledu na nedostavivší

se přisedící, kterým však předseda uloží pořádkovou pokutu. Jednání soudu je neveřejné, zastoupení advokáty vyloučeno. Soud má právo ukládati stranám, svědkům a znalcům pořádkové tresty pro nedostavení a dožadovati soudy a jiné veřejné úřady o poskytnutí právní pomoci neb o jiné úkony. Jinak platí pro rozhodčí soudy mzdové podpůrné ustanovení civilního řádu soudního a jurisdikční normy, zejména pokud jde a ukládání a vymáhání pokut, určování a přisuzování útrat sporu a odmítnutí neb vyloučení členů soudu. Podle § 13 (4) nemění se tímto zákonem příslušnost soudů pro rozhodování sporů vzniklých z poměru pracovního. Tím jest rozuměti individuální pracovní spory, neboť rozhodčí soudy mzdové řeší, jak již zmíněno, pouze spory hromadné a zákonem tímto se nikterak nemění stanovisko našeho právního řádu, že formálně platí vždy smlouva individuální a smlouva kolektivní jen jako součást této. K. Gerlich.

Šedesáté narozeniny JUDra Františka Vážného, druhého presidenta nejvyššího soudu, oslavila Právnická Jednota Moravská slavnostní valnou hromadou v neděli 1. dubna 1927 dopoledne v Besedním domě v Brně. Po zahájení místopředsedou prof. Dr. Weyrem přednesl rada nejv. soudu Dr. Machovský návrh výboru, aby starosta jednoty Dr. Vážný byl jmenován čestným členem spolku. Návrh byl jednomyslně přijat. Na to dostavil se do schůze jubilant uvítán nadšeným potleskem shromáždění. Prof. Dr. Weyr oznámil mu jmenování čestným členem oceniv jeho zásluhy o právnickou jednotu a jako děkan právnické fakulty Masarykovy university mu děkoval za jeho obětavou a záslužnou práci nejen v oboru praktickém, nýbrž i teoretickém. Za soudce blahopřál jubilantovi rada nejv. soudu Dr. Čížek, za advokáty Dr. Fišer, za správní úředníky vládní rada Novák a za notáře Dr. Togner. President Dr. Vážný ve své skromné děkovné řeči zdůraznil své životní credo, hájení spravedlnosti vždy a za všech okolností, poukázal na důležitost a nezbytnost spolupráce právní praxe s teorií, na nutnost solidarity a rovnost právníků všech oborů a důrazně odmítl politické útoky na soudcovskou neodvislost. Skvělý průběh schůze a nadšená nálada účastníků dokumentovaly nejlépe úctu a lásku, již se president Dr. Vážný v československém právníctvu těší. —kg.

Nástupní přednáška profesora Boháčka na universitě Komenského. Dne 1. března 1928 konal svou nástupní přednášku na universitě Komenského nově jmenovaný mimořádný profesor práva římského Dr. Miroslav Boháček. Početnému posluchačstvu uvedl jej ordinář práva římského prof. Otakar Sommer, vzpomenuv předem letošního jubilea čtyřicetiletého výročí vydání prvé české učebnice římského práva, učebnice Heyrovského, již stvořena byla teprve civilistická právnická terminologie česká. Připomenul obdobné nynější poměry slovenské a naznačil na osudech Heyrovského učebnice, jaká cesta vede k právníckým učebnicím slovenským. Představil pak posluchačstvu prof. Boháčka stručnou charakteristikou jako žáka romanistické školy prof. Riccobona, nyní jednoho z předních průkopníků mezinárodní vědecké práce romanistické (předchůdce Boháčkův, prof. Vážný, vyšel ze školy Bonfanteovy).

Na začátku své řeči přihlásil se prof. Boháček ke směru práce sledované právnickou fakultou bratislavskou v oboru práva římského.

K obecným směrnicím romanistického badání formulovaným před nedávnem ve Vídni prof. Wengerem, připojil prof. Boháček speciální československé úkoly romanistiky, jež vidí zejména na Slovensku v zachycení dějin recepce římského práva. Při tom počítá zvláště se součinností Ústavu slovenských práv, vedeného prof. Rauscherem.

V přednášce vlastní vyšel prof. Boháček z justiniánského rozdělení obligací (ex contractu, ex delicto, quasi ex contractu, quasi ex delicto). Toto rozdělení kotvíci svými základy v klasičtém právu, neodpovídá již systému Pandekt. Justiniánské právo zná již obligace, kterých nelze zařaditi ani do jedné z těchto kategorií, a odtud přešly

cestou pandektního práva do moderních zákoníků občanských. Jedna část jejich má původ v právu rodinném, v poměrech mezi rodiči a dětmi. Jsou to zejména závazky alimentární a dotační. Staré právo jich neznalo. Jich základem byla pietas, nikoli právo. Magistrát vynucoval v klasické době jejich splnění administrativním rozkazem (cogere, iubere). U Justiniana je pro ně dána žaloba všeobecná, *condictio ex lege, condictio generalis*. Druhá skupina závazků vyšla historicky z praetorských interdiktů. K interdiktům pojily se někdy jisté praestationes personales, na př. vzešla povinnost náhrady škody, pokud byla způsobena neuposlechnutím interdiktu. Vývojem a zejména přeměnou práva procesního *interdictum* zmizelo a na ony praestationes poskytována jest *actio utilis ex causa interditi*. Dalším pramenem byly *stipulationes praetoriae*, a to *cautionales*. Praetor vyžadoval u některých jednání vždy *stipulationes* určitého obsahu, jako na př. *cautionem damni infecti* nebo *cautionem usufructuarium*. Později se rozumějí tyto závazky samy sebou (*cautio damni infecti*), i když se ony stipulace neučiní, a i když se stanou, slouží pouze k zajištění nároků, stávají se z nich *stipulationes conventionales*. Na vývoji *interdicti de precatio a actionis damni infecti* objasnil přednášející markantně souvislost práva římského s právem moderních zákoníků občanských, u *interdicta de precario* s § 974 o. z. o., u *actionis damni infecti* s §y 346 a 1319 o. z. o. Proslavy obou učitelů a přednáška prof. Boháčka byly odměněny hluchým upřímným potleskem svědčícím, že se posluchačstvo nejen vpslouchalo, nýbrž i vzilo.

Smírčí a rozhodčí řízení pracovní v Mexiku a v Australii. Dekretem presidenta ze 17. září 1927 byla v Mexiku zřízena ústřední smírčí a rozhodčí rada pro řešení pracovních sporů, složená paritně ze zástupců zaměstnavatelů a zaměstnanců a z jednoho člena nezávislého, jmenovaného ministerstvem průmyslu, obchodu a práce. Kromě toho byly zřízeny obvodní rady smírčí. Prováděcí nařízení ministerské z 23. září 1927 upravuje podrobně chod celého systému. Neodvislým členem ústřední rady jest přednosta odboru práce v ministerstvu a jest také jejím předsedou. Jmenuje ho ministr, který může sám radě předsedati, kdykoliv to uzná za vhodné. Ústřední rada zasedá buď ve speciálních výborech nebo v plenu. V plenárních zasedáních zabývá se otázkami všeobecnými, jež se týkají průmyslu celého státu, ve výborech speciálních pak otázkami, jež spadají do kompetence dvou neb více rad obvodních, jde-li jen o jediný podnik neb jedno průmyslové odvětví. Obvodní rady smírčí jsou složeny z jednoho jmenovaného člena jako předsedy a po jednom zástupci zaměstnavatelů a zaměstnavatelském. Přisídící rad musí býti mexické státní příslušnosti; vyloučení jsou státní úředníci a příslušníci kleru. Řízení se provádí tím způsobem, že řada zakročující na žádost strany v instanci prvé pokusí se nejprve o smír. Činnost obvodních rad omezuje se jediné na toto řízení smírčí. Je-li bezvýsledné, může kterákoliv ze stran vyvolati rozhodčí výrok ústřední rady, proti němuž není opravného prostředku. Smír před radou učiněný je rovnocenný rozhodčímu nálezu. O vykonatelnosti nálezů platí obecné předpisy práva občanského a rada má právo vynucovatí provedení všech nálezů a usnesení peněžitými pokutami neb vazbou. — Na obdobných zásadách je vybudován vládní návrh zákona o pracovním řízení rozhodčím v konfederaci australské. Návrh je sice jen novelou zákona z r. 1926, buduje však od základů celý systém, sjednocuje porůzné dosud předpisy v různých státech konfederace a zřízením ústředního rozhodčího soudu docíljuje jednotné judikatury v otázkách pracovních. Řízení počíná také zde nejprve řízením smírčím, které provádí buď smírčí komisař trvale jmenovaný pro ten který obor průmyslu a místní obyvatel anebo smírčí soudce stranami svobodně zvolený. Nedojde-li ke smíru, předloží se věc soudu rozhodčímu. Od tohoto soudu může kterákoliv ze stran žádati, aby bylo uznáno, že je oprávněna prohlásiti stávkou nebo výlukou. Prohlášení stávky neb výluky bez předchozího nálezů rozhodčího soudu podléhá značným trestům. Ponechává tedy systém

vlastní rozřešení konfliktu hospodářskému boji zaměstnavatelů a zaměstnanců a omezuje činnost rozhodčího soudu na rozhodnutí o právu na stávkou pokud se týče výluku. — V obou systémech proniká však důležité a v oboru řešení pracovních sporů stále více se uplatňující řízení smírcí, které ve většině případů učiní zbytečným rozhodčí nález a umožňuje urovnání sporu ještě ve stadiu, kdy myslí stran nejsou sporným projednáváním rozjitřeny. Tím, že se řízení smírcí svěřuje zvláštním orgánům věci znalým a stranám blízkým, je pak umožněn zdárný jeho výsledek. K. Gerlich.

LITERATURA.

Manfredi Siotto-Pintór, *La dottrina dell'immunità degli Stati esteri dalla giurisdizione interna e la recentissima giurisprudenza italiana.* — 1927. (Zvláštní otisk z »Festgabe für Fritz Fleiner zum 60. Geburtstag 24. Januar 1927). — Ve Fleinerově počtě dotkl se Siotto-Pintór, profesor florencké university, důležitého problému z oboru procesního práva mezinárodního, totiž otázky exempce cizích států z pravomoci tuzemských soudů ve světle nejnovější italské judikatury. Problém, o nějž tu běží, stal se i u nás akutním (srv. naši judikaturu v Právniku, 1920, str. 95 a n., 1921, str. 312 a n., 1923, str. 197 a n.); takže nebude bez významu, když upozorníme na italské hledisko.

Italské soudy měly poslední dobou několikrát příležitost dotknouti se dané otázky a podobně zdůvodniti své stanovisko, čímž upoutaly znovu pozornost internacionalistů na problém, který se v teorii dostal do mrtvého bodu. Autor nechce rozbíratí jednotlivá období vědecké diskuse, jež byla vedena o rozsahu soudní exempce cizích států, nýbrž upozorniti na argumenty italské judikatury, která stojí proti tradičním názorům teorie i praxe. Jde tu o 4 rozsudky, jež byly vyneseny: dne 13. února 1924 římským soudem, dne 4. května 1925 odvolacím soudem janovským, dne 12. června 1925 kasačním soudem království a dne 13. března 1926 týmž soudem.

Římský soud vyšel z úvahy, že soudní funkce je výronem suverenity a že se nemůže tak vykonávat, aby porušovala suverenitu cizího státu. Potvrzení tohoto názoru shledal v mezinárodních zvyklostech, jež sankcionují soudní imunitu diplomatických zástupců, a nelze-li proti této soudně zakročiti, byl by to logický protiklad, kdyby se kompetence tuzemských soudů mělo vztahovati na cíví stát, který diplomatictí zástupci reprezentují. Také nelze činiti rozdíl mezi akty vládními a obyčejnými akty soukromo-právními, v nichž není angažována suverenní osobnost státní. Podobné rozlišování že bylo vybudováno podle stříhu jednotlivého státu a že proto nemůže míti všeobecného významu. Konečně že jest obtížno rozlišovati mezi činností politickou a nepolitickou, kterou stát vykonává. Imunita, jež přísluší státům, má arcí přijíti z úvahy, jakmile zúčastněný stát se podrobí tuzemské jurisdikci. To se může státi výslovně nebo i mlčky, na př. získá-li cíví stát v tuzemsku nemovitost nebo zřídí-li v něm nějaký podnik.

Odvolací soud janovský také má za to, že tuzemský stát, jakmile uznal druhý stát za stát suverenní, nemůže tento stát podrobovati své jurisdikci. Ale hned dodává, že tato zásada platí jen tehdy, když stát jedná toliko jako představitel kolektivní moci. Jakmile stát jedná more et jure privatorum, je podřízen těm všem normám, jež postihují cizince vůbec, takže tam, kde přestává činnost státu jako útvaru politického, přestává i platnost práva mezinárodního. Odvolací soud poukazuje k tomu, že jinaký postup nelze zdůvodniti chybějícím výslovným prohlášením států a že nedostatek takového prohlášení není nahrazen všeobecným a konstatním postupem států, aby se mohlo důvodně tvrditi, že se v příslušném směru vytvořila norma obyčejového práva.